

**SZEMELVÉNYEK
'ABDU'L-BAHÁ
ÍRÁSAIBÓL**

**SZEMELVÉNYEK
'ABDU'L-BAHÁ
ÍRÁSAIBÓL**

Összeállította:
az Igazság Egyetemes Háza
Haifa, Israel

Kiadó: Magyarországi Bahá'í Közösség
Országos Szellemi Tanácsa
1519 Budapest, Pf. 202.

1. Ó, világ népei! Imé, felkelt az Igazság Napja, hogy beragyogja a földet, és sugarai áthassák az emberi közösség szellemét. Örömteliek fejleményei és ízletesek gyümölcsei, bőségesen árad a kegyelem szent bizonyága. Irgalom ez, melyet semmi sem háboríthat, és a legtisztább jóság; fény ez a világnak és minden népének; összhang és testvériség, szeretet és megértés; könyörület és egység, az idegenség-érzet vége; az, hogy tökéletes méltóságban és szabadságban egyek vagyunk mindennel széles e világon.

Emígyen szólott az Áldott Szépség: "Egy fa gyümölcsei vagytok, egy ág levelei." A lét e világát egy fához hasonlította, s a népeket annak leveleihez, bimbóihoz és gyümölcseihez. Mert miként ahhoz, hogy az ág jól fejlődhessék, bimbót kell bontson, rügyet kell fakasszon és gyümölcsöt kell hozzon, hasonlóképpen a világfa részeinek egybekapcsolódásától függ a levél és virág rügybontása és a gyümölcs édessége.

Ezért kell minden emberi lénynek erősen segítenie a másikat és az örök élet után kutatnia; és ezért kell az Istent szeretőknek a látható és láthatatlan birodalmak kegyelmes Királyainak könyörületévé és áldásává válnia e múlandó világban. Tisztítsák meg hát látásukat, és tekintsék az egész emberiséget, mint a lét fájának leveleit, bimbóit és gyümölcseit. Minden időkből azon igyekezzenek, hogy kedves dolgot cselekedjenek az embertársuknak, mutassanak feljűk szeretetet, figyelmességet és előzékeny segítőkészséget. Senkire ne úgy tekintsenek, mint ellenségre, vagy rosszakaróra, hanem az egész emberiségre úgy gondoljanak, mint

barátaikra; nézzenek az idegenre ismerősként, az ismeretlenre társként, maradjanak mentesek az előítélettől, és senkit ki ne rekesszenek.

Ma az a kedves az Úr küszöbe előtt, aki az állhatatosság poharát kínálja körül; aki még az ellenségeire is a nagylelkűség drágaköveit szórja, és bukott zsarnokának is segédkezet nyújt; és ő az, aki még legádázabb ellenségének is kedves barátja lesz. Ezeket tanítja az Áldott Szépség, ezek a Legnagyobb Név Tanácsai.

Ó, drága barátaim! A világ lángokban áll, vajúdik és halálos párviadalban vergődik az emberi faj. A gyűlölet sötét éje uralkodik, s kioltatott az igaz hit fénye. A föld népei és nemzetségei megélesítették karmaikat és egymásnak estek. Magát az emberi faj alapjait rombolják. Családok ezrei válnak földönfutóvá és kisémmizetté, és minden évben ezer és ezer ember vergődik vérében poros csatamezőkön. A hadvezérek haditudományukat fitogtatják, az általuk kiontott vérral büszkélkednek, és az erőszakra való buzdításban vetélkednek egymással. "Ezzel a karddal - mondja az egyik - lefejeztem egy egész népet!" "Egy nemzetet rontottam le" - gőgösködik a másik. "Mebuktattam egy kormányt!" - így a harmadik. Ily dolgokra büszkék az emberek, ily dicsőségben sütkéreznek! Szeretet és igazságosság: tiltott szavak mindenhol, a harmónia és az igazság iránti elkötelezettség megvetendő kifejezések.

Az Áldott Szépség Hite az emberiséget biztonságra és szeretetre, barátságra és békére hívja; a Föld hegyormain emelkednek tabernákulumai, és minden nemzethez szól. Ezért hát, ó, ti, kik szeretitek Istent, legyetek tudatában a drága Hit értékének, engedelmeskedjétek tanításainak, járjatok egyenesen futó útján, és mutassátok meg ezt az embereknek is. emeljétek meg hangotokat és a Királyság dala fakadjon ajkatokon, terjesszétek messze földön a szerető Úr tanait és tanácsait, hogy ez a világ egy más világgá változzék, a sötétbe borult földet árássa el a fény, az emberiség halott teste megébredjék és élni kezdjen, hogy Isten szent leheletén keresztül minden lélek a hallhatatlanság után esedezzen.

Gyorsan múló napjaitok hamar leperegnek, a hírnév és gazdagság, a kényelem és az örömök, melyeket a porfészek, e világ nyújtott, nyomtalan elenyésszenek. Szólítsátok hát a föld lakóit istenhez, és hívjátok az emberiséget a magasságbéli Gyülekezet példájának követésére. legyetek szerető apa az árva számára, menedék szerencsétlennek, kincsestár a szegényeknek, gyógyulás az elesetteknek, Legyetek a zsarnokság áldozatainak megsegítői, az eltaposottak patrónusai. Mindig arra gondoljatok, miként lehettek szolgálatára az emberi faj minden tagjának. Ne vegyétek fel az idegenkedést és a visszautasítást, a lenézést, az ellenségeskedést és az igazságtalanságot: pontosan ezek ellenében cselekedjétek. Legyetek őszintén kedvesek, ne csak mutassátok azt. Mindenki, akit Isten szeret, figyelmezzon arra, hogy az Úr kegyelme legyen az embernek, és az Ő malasztja. Tegyen valami jót mindenkivel, akivel találkozik, és legyen hasznára. Nemesítse mindenkinek a jellemét és változtassa meg az emberek elméjének irányát. Emígyen ragyog majd fel az isteni vezérlés fény sugarára, eképpen kényeztetik el isten áldásai az emberiséget: mert a szeretet fény, bárhol is lakozzék, és a gyűlölet sötétség, bárhol is üsse fel a fejét. Ó, Isten barátai! Iparkodjatok azon, hogy a sötétséget mindörökké számúzzétek,

hogy feltáruhásson a rejtett Misztérium és megmutatkozahassék minden dolgok titokzatos lényege.

2. Ó, Királyság népei! Mily rengeteg lélek töltötte egész életét Isten imadásával, viselte el a hús sanyargatását és vágyódott bebocsátásért a Királyságba és mégsem fogadtatott be, míg ti, bár ezen nem munkálkodtatok veritékettekkel, nem túrtétek a fájdalmat és nem tagadtátok meg önmagatokat, elnyertétek e kegyet és bebocsátottatok.

Olyan ez, mint a Messiás idejében, mikor a farizeusok és az ájtatosok porció nélkül maradtak, míg Péter, János és András, bár nem voltak sem ájtatoskodásra, sem önsanyargatásra hajlók, bebocsátást nyertek. Ezért hát, köszönjétek Istennek, hogy fejetekre helyezte az örök dicsőség koronáját, és e végtelen kegyelemben részesített.

Eljött az idő, mikor köszönő-áldozatként nőntök kell hitben és állhatatosságban nap nap után, és egyre közelebb kell kerüljétek az Úrhoz, a ti Istenetekhez; oly módon kell átlényegülnötök és oly lánggra kell gyúlnotok, hogy az általatok Szeretett dicsőségét zengő szent ének egészen a magasságbéli Gyülekezetiig hatoljon és hogy mindötök Isten rózsakertjében daloló csalogányként dicsőítse a Seregek Urát és váljék tanítójává mindenkinek, aki csak a Földön lakozik.

3. A barátok szolgálata a Királyság szolgálata, és a szegények iránti figyelmesség Isten egyik legnagyobb tanítása.

4. Ó, szeretett megvilágosítottak és ti, a Kegyelmes szolgálóleányai! Abban az időben, mikor a tudatlanság, az isteni világ iránti közöny és az Istentől való elfátyolozottság koromsötét éjszakája borította a földet, ragyogó hajnal hasadása festette meg a keleti égboltot. Majd felkelt az Igazság Napja és a Királyság dicsőségének sugarait árasztotta keletre és nyugatra. Azok, akiknek szemük volt a látásra, örvendeztek az örömhírben és emígyen kiáltottak: "Ó, áldottak, áldottak vagyunk!", és megmutattatott nekik minden dolgok belső lényege és feltáruáltak előttük a Királyság misztériumai. Majd pedig képzelődéseiktől és kétségeiktől megszabadítván meglátták az igazság fényét, és olyannyira megmámorosodtak Isten szeretete kelyhének kóstolgatásától, hogy tökéletesen elfeledkeztek a világról és önön énjüktől. Örömtáncot lejtve siettek vértanúságuk helyére, és ott, ahol az emberek a szeretetért meghalnak, elhajították maguktól fejüket és szívüket.

De azok, kiknek nem adatott látó szem, megdöbbentek a sokadalom miatt, és így kiáltoztak: "Hol a fény? Nem látjuk! Nem látunk semmilyen felkelő napot! Ez nem az igazság, ez képzelődés semmi egyéb!" És denevérként menekültek a föld alatt honoló éjszakába és ott, saját elképzeléseik és gondolkodásuk szerint némi biztonságot és békét találtak.

Ez azonban csak a hajnal hasadása, és az emelkedő Igazság-Nap még nem szórja teljes erővel sugarait. Ha delelőre ér, oly erősen fog égetni, hogy még a föld alatt furkálókat is felriasztja; és bár nekik nem adatik meg, hogy a fényt meglássák, a hőség örült rángatózásra indítja majd őket.

Ezért hát, ó, Isten szeretettjei, adjatok hálát, hogy a hajnalhasadás napján orcátokat a Világ Fénye felé fordítottátok és megláttátok ragyogását. Részt kaptatok az igazság fényéből és az örökkön tartó áldások porcióját élvezitek. Hálaadásként ezért a nagylelkűségért ne pihenjete hát egy pillanatig sem, ne üljete csöndben, de vigyéték el az embereknek a Királyság örömhírét, s terjesszéték messze földön Isten Szavát.

Cselekedjete, amint az Úr tanácsol, vagyis oly módon és olyan tulajdonságokkal felruházva álljate a világ elé, hogy ezáltal egy élő lélekkel gazdagíthassátok annak testét, és elősegíthesséte az emberiség, e kicsiny gyermek felnőtté válást. Amennyire csak képesek vagytok, gyűjtogassátok a szeretet lámpását minden gyűlésben, és örvendeztessetek meg és vidítsátok fel minden szívet szelídségtekkel. Viseljéte gondját az idegennek, mintha sajátotok lenne; mutassátok ugyanazon szerető kedvességet az ismeretlen lelkek felé, mint amivel hű barátotokhoz fordultok. Ha valaki ütlegelni akar, törekedjete arra, hogy barátjává legyete; ha szíven dőf, legyete gyógyír sebeire; ha kötekedik veletek és gúnyolódik rajtatek, forduljate szeretettel feléje. Szórjon rátok vádakat - ti dicsérjéte; adjon halálos mérget - ti kínáljatek a legédesebb mézet cserébe; és ha éltete fenyegeti, adjate neki olyan balzsamot, mely mindörökre kigyógyítja őt. Ha maga a megtestesült fájdalom, legyete orvossága; ha tüskebokor, legyete rózsái és illatos füvei. Talán az ilyen cselekedete és szavak ragyogtatják fel végre a nappal e sötét világban, teszik e sárgolyót mennyei otthonná, s ez ördögi börtönt az Úr királyi palotájává - hogy mindörökre elmúlják a háború és széthúzás, s a szeretet és bizalom verje fel sátrát a Föld magaslatain. Ez Isten intelmeinek lényege, ezek röviden Bahá Kinyilatkoztatásának tanai.

5. * Mikor Krisztus húsz évszázaddal előtt megjelent, a zsidók, bár buzgón várták eljövételét és minden nap könnyek között esedeztek: "Ó, Isten siettesd a Messiás kinyilatkoztatását!", mégis, az Igazság Napja a láthatáron felbukkanván. megtagadták Őt és nagy érzülettel felkeltek Ellene, s végül megfeszítették ezt az isteni Szellemet, Isten Szavát, és Belzebubnak nevezték, vagyis a gonosznak, amint ez az Újtestamentumban is megíratott.

Ennek oka pedig az volt, hogy azt mondták: "A Tóra félreérthetetlen szövege szerint Jézus Kinyilatkoztatását bizonyos jelek kísérik majd, s míg ezek be nem teljeseznek, mindenki, aki Messiásnak nevezi magát, csaló. És ezen jelek között van, hogy a Megváltó ismeretlen helyről támad közénk, mi pedig ismerjük ennek az embernek a házáat Názárethben, és ugyan mi jó származhat onnan? A második jel az, hogy vasrúddal fog uralkodni, tehát, hogy kard által cselekszik, de ennek a Messiásnak még botja sincs. Egy harmadik feltétel és jel, hogy Dávid Trónján kell ülnie és vissza kell állítania annak királyságát. Ez az ember pedig nehogy trónon nem ül, de még egy gyékénye sincs, amin megpihenjen. Egy másik kérdőjel, hogy a Tóra összes törvényét kell hirdetnie, ez pedig megszegte őket, sőt még a szombatot is

* Dr. Esslemont halhatatlan művéhez, a *Bahá'u'lláh és az új koszakhoz* íródott.

megettörte, bár a Tórában világosan benne áll, hogy aki próféataságot kíván magának és csodákat művel, de megettöri a szombatot, halállal lakolják. Egy másik jel lesz, hogy uralkodása idején olyan igazság fog honolni, hogy az igazságosság és jótettek sora az emberekből átsugárzik majd az állati világba is: kígyó és egér egy lyukban lakozik, egy fészekben székel sas és pacsirta, egy mezőn él oroszlán és gazella, egy forrásból iszik farkas és kecskegida. De az igazságtalanság és a zsarnokság oly dúsan tenyészett korában, hogy még Őt magát is megfeszítették! Egy másik jel, hogy a Messiás idejében a zsidó nép felvirágzik és győzedelmeskedik a világ többi népe fölött, de most a legmélyebb gyalázatban és szolgaságban élnek a rómaiak birodalmában. Miként lehetne hát Ő a Tóra által ígért Megváltó?"

Ily szavakkal tiltakoztak az Igazság azon Napja ellen, bár Isten azon Szelleme valóban a Tóra által megjövendőlt Megváltó volt. Mivel azonban nem értették meg e jelek értelmét, megfeszítették Isten Szavát. A bahá'íok úgy hiszik, hogy e jelek mind beteljesültek Krisztus megtestesülésében, bár nem olyan módon, mint ahogyan azt a zsidók gondolták, lévén a Tóra leírása képletes értelmű. A jelek között szerepel például a királyság. A bahá'íok szerint Krisztusé mennyei, isteni és örökkön tartó királyság, nem olyan birodalom, mint Napóleóné, mely röpke idő alatt semmivé foszlik. Hiszen Krisztus királysága immáron majdnem két évezrede alapítatott és áll a mai napig is, és az a Szent Lény mindörökké magasztos trónusán fog lakozni.

Hasonlóképpen teljesedtek be mind a többi jelek is, de a zsidók nem értették meg őket. Bár majdnem két évezred eltelt, mióta Krisztus isteni dicsőségben megjelent, a de a zsidók még ma is a Messiás eljövetelét várják, magukat igaznak tartják, Krisztust pedig hamisnak.

6. Ó, levél az Élet Fáján! Ezen Fa, melyről a Biblia beszél, Bahá'u'lláh , és a Királyság lányai eme áldott Fa levelei. Köszönd Istennek, hogy e Fához kötődhetsz, és hogy zöldellsz, üde vagy és friss.

A királyság kapui tárva állanak, minden kegyelt lélek az Úr terített asztalánál ül és mennyei lakomából vészen részt. Dicsőíttessék Isten, te is ott vagy eme asztal mellett és részt kapsz a menny bőven áradó eledeleiből. Mert te a Királyságot szolgálod, és jól ismered az Abhá Paradicsom édes ízeit.

Törekedj hát minden erőddel arra, hogy az embereknek utat mutathass, és egyél a mennyből alászálló kenyérből. Mert ez Krisztus szavainak jelentése: "....Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt le aki ezt a kenyeret eszi, élni fog örökké." (János 6:51,58)

7. Ó, Isten szolgálóleánya, ki friss és üde ágként hajladozol Isten szeretetének fuvallatában! Olvastam leveled, mely áradó szeretetről, izzó odaadásról mesél, és arról, hogy betölt az Uradra való gondolás.

Bízzál Istenben. vedd el saját akaratom és nézd az Övét, tedd félre saját vágyaidat és ragaszkodj az övéihez, hogy szolgálólányai számára szent, szellemi és Királyságból való példává lehess.

Tudd, ó, szolgáló, hogy Bahá előtt a nők egyek a férfiakkal, és hogy Isten az egész emberiséget a saját képére és hasonlatosságára teremtette. Férfiak és nők tehát egyformán hordozói az Ő neveinek és jegyeinek, és szellemileg semmi különbség nincs közöttük. Lett légyen bér férfi vagy nő, Isten azt kedveli jobban, aki közelebb húzódik Hozzá. Hány lelkes és odaadó nő bizonyult jobbnak a férfiaknál és szárnyalta túl a föld hatalmasait Bahá óvó árnyékába térve!

Az Igazság Háza azonban Isten Törvényének világos szavai szerint a férfiaknak tartatott fenn, az Úristen olyan bölcsességéből, mely hamarosan oly világossá válik, mint a Nap, delelőjén.

Ti pedig, többi szolgálók, kik a mennyei illatokért rajongtok, rendezetek szent gyűléseket és alapítatok Szellemi Tanácsokat, mert ezek a fundamentumai annak, hogy Isten édes ízeit hintsük szerte, magasztaljuk Szavát, emeljük magasra lámpását, hirdessük az Ő vallását és ismertté tegyük az Ő tanait, és mi jótétemény lehetne nagyobb ennél? E Szellemi Tanácsokat Isten Lelke vezérli. Őrizőjük 'Abdu'l-Bahá; Ő terjeszti fölénk védőszárnyait. Mely áldás lehetne nagyobb ennél? E Szellemi Tanácsok ragyogó lámpások és mennyei kertek, ahonnan a szentség illatai áradnak szét a világ tájai felett, és a tudás fénye ragyog az összes teremtett lény felé. Az élet szellem sugárzik belőlük. Bizony, az emberi fejlődés hatalmas forrásai e Tanácsok, minden időben és minden körülményben. Mi jótétemény lehetne nagyobb ennél?

8. Az együtt tanácskozók főbb jellembéli vonásai legyenek: a szándék tisztasága, a szellem ragyogása, a földi hívságok elvetése és csak az Úrra való figyelés, vonzódás az Ő mennyei illataihoz, alázat és szerénység a nehézségek közepette és szolgálat az Ő fenséges küszöbe előtt. Ha az Úr őket nagylelkűen megsegíti ezen jellemvonások elérésében, Bahá láthatatlan királyságából rájuk száll a győzelem.

9. A tagok ezért tehát beszéljék meg egymással dolgaikat olymódon, hogy se rossz érzés, se ellenségeskedés közöttük ne támadhasson. Ezt pedig elérni csak akkor lehet, ha véleményét és indoklását mindenki szabadon adhatja elő. Ha valakinek ellentmondanak, az ne tápláljon sértődöttséget szívében, mert az igaz út csak akkor lesz fellelhető, ha a dolgokat maguk teljességében megvitatják. Az igazság ragyogó csillaga csak az eltérő vélemények összecsapása után kél fel. Ha a tanácskozás eredményeként egyhangú döntés születik, örvendjünk neki: de ha - ne adja az Úr - a vélemények különbözőek maradnak, a többségi vélemény fogadtassék el.

10. A minden bahá'í hónapról tartandó ünnepről kérdezel. Ennek célja, hogy elősegítse a közösségi érzés és a szeretet megteremtődését, hogy a figyelmet Isten felé fordítsa és a barátok Hozzá töredelmes szívvel esedezzenek, és hogy a jóakarató terveket bátorítsa.

Vagyis, a barátok foglalkozzanak ott Istennel, dicsőítsék Őt, olvassák az imákat és a szent iratokat, és forduljanak egymás felé a legmélyebb vonzódással és szeretettel.

11. Ami a Tizenkilenc Napi Ünnepet illeti, megörvendeztetni az az elmét és a szívet. Ha a helyes módon ülik meg, a barátok tizenkilenc naponként szellemileg megújulnak és olyan erő szállja meg őket, mely nem evilágból való.

12. Ó, csalogány, ki édesen énekelsz az Abhá Szépségről! Ezen új és csodálatos törvénykorszak hajnalán szerte szaggattak a babona fátylai és megbélyegeztettek a keleti népek előítéletei. Egyes keleti nemzetek kárhóztatandónak tartották a zenét, de ezen új korszakban a Megnyilatkozott Fény szent Üzeneteiben világosan kijelentette, hogy az ének és a hangszeres zene a lélek és a szív szellemi eledele.

A zenész művészete azok közé tartozik, melyek a legnagyobb dicséretet érdemlik, mert megindít minden bánatos szívet. Ezért hát, ó, Shahnaz*, énekeld el és játszd csodás dallamokkal Isten szent szavait a barátok összejövedelein, hogy aki hallgatja, ledobhassa az aggodás és szomorúság bilincseit, hogy lelkében felpezsdülhessen az öröm és alázatos imával fordulhasson a Dicsőség birodalmához.

13. Törekedj szíveddel és lelkeddel arra, hogy a fehérek és feketék között megértést és harmóniát teremthess, és hogy ezáltal a bahá'í világ egységét bizonyíthasd, ahol bőrszín szerinti megkülönböztetésnek nincs helye, és ahol csak a szív számít. Istennek hála, a barátok szíve egy lényegű és összekapcsolódott egymással, legyenek bár keletiek vagy nyugatiak, északiak vagy déliek, németek, franciák, japánok, amerikaiak, és tartozzanak bár a fehér, a fekete, a vörös, a sárga vagy a barna fajhoz. Bőrszín, ország és fajta semmi jelentőséggel nem bír a bahá'í hitben; ellenkezőleg, a bahá'í egységtudat mindezek fölé emelkedik és lerázza magáról ezen agyszüleményeket és képzelődéseket.

14. Ó, megvilágosodott szívű! Olyan vagy te, mint a pupilla, a fény kútja a szemben, mert Isten szeretete beragyogta legbensőbb lényedet és arcodat Isten Királysága felé fordítottad.

Nagy a gyűlölet Amerikában feketék és fehérek között, de az a reményem, hogy a Királyság ereje a barátság kötelékébe egyesíti őket, és gyógyító balzsamként szolgál számunkra.

Ne az ember bőrszínét nézzétek, hanem szívet. Akinek a szíve megtelik fénnel, az az ember közel van Ura küszöbéhez, de akinek nem, lett legyen bár fehér vagy fekete, bizony nem törődik az Urával.

15. Ó, Isten drága szolgálóleánya! Megkaptuk leveledet és tartalmát megfontoltuk.

* Shahnaz: az Üzenet címzettjének adományozott név, egyszersmind egy zenei kulcs neve is.

A házasság a tömegek szemében anyagi kötelék, és így csupán időleges lehet, mivel már megkötésekor fizikai elválásra ítéltetett a halállal.

Bahá népe számára azonban a házasság a test és a szellem egyesülése kell legyen, mert férj és feleség ugyanazon bort kortyolgatják, mindkettőjük ugyanazon összehasonlíthatatlan Arcnak hódol, mindkettőjük ugyanazon szellemben él és tevékenykedik, és ugyanazon dicsőség ragyog le rájuk. Közöttük a kötelék szellemi természetű, és így örök érvényű. Hasonlóképpen, erős és tartós kapcsolat részük az anyagi világban is, mert ha a házasság egyaránt alapul a lelken és a testen, az igazi egyesülés lesz, s ily módon tartós is egyben. Ha azonban a kötelék csak anyagi és semmi több, az csupán időleges lesz, és elkerülhetetlenül az egymástól való elszakítással végződik.

Mikor tehát Bahá népe házasságra szánja el magát, az a kötelék igazi kapcsolat kell legyen, szellemi és anyagi egymásra találás, hogy szövetségesük az élet minden állomásán át és Isten világában kitartson, mert ezen igazi egység Isten szeretetének elővilágítása.

Ugyanígy, ha egyes lelkek igazi hívővé növekszenek, szellemi kapcsolatot fognak teremteni egymással, és olyan kedvességről fognak tanúbizonyságot tenni, mely nem evilágból való. Mindegyikük megittasul az isteni szeretet kortyolgatásától, és kötelékük, azon kapcsolat szintűgy mindörökké fog tartani. A lelket, vagyis azokat, akik feledésbe küldik énjüket, ledobják ember-mivoltuk hibáit és megszabadítják magukat az emberi kötelékektől, bizonyosan beragyogja majd az egyedülvalóság mennyei dicsősége és olyan egyesülésre jutnak egymással a világban, mely nem múlik el.

16. Ami az Isten Törvénye szerinti házasságot illeti: először ki kell választanod valakit, aki kedves előtted, majd pedig apád és anyád beleegyezését kell elnyerned. Mielőtt választásod megejtenéd, nincs joguk beavatkozni.

17. A bahá'í házasság a két fél egymás iránti köteletségvállalása, elméjük és szívük kölcsönös összekapcsolása. Mindkettőjüknek rendkívüli módon figyelniük kell ugyanakkor arra is, hogy egymás jellemét alaposan megismerjék, és a köztük létrejövő szoros szövetség oly kötelékké váljon, mely mindörökké tartani fog. Céljuk az kell legyen, hogy egymás szerető társaivá legyenek, s egyé olvadjanak ebben a világban, és az örökkévalóságban is.....

Az igazi bahá'í házasság az, mikor férj és feleség testileg és lelkileg egyaránt egyesül, hogy egymás lelki életét mindig jobbítani tudják, és Isten minden világában élvezhessék az örökkévaló egységet. Ez a bahá'í házasság.

18. Ó, ti, az Úr szolgálóleányai! A szellemi közösség, melyet azon fénylő városban teremtettek, nagyszerű. Nagy lépést tettetek; túlszárnyaltátok a többieket, felemelkedtetek, hogy szolgáljátok a Szent Kűszöböt és mennyei adományokat nyertetek. Ezt elérvén, most egész lelki buzgóságokkal gyűljetek össze azon megvilágosodott gyülekezetben, olvassátok a Szent Iratokat és fordítsátok

gondolataitokat az Úr felé. Tárjátok elő az Ő elveit, és az Ő bizonyítékai. Dolgozzatok azon, hogy útmutatást adjatok országotok asszonyainak, tanítsátok a fiatal lányokat és a gyermekeket, hogy az anyák kicsinyeiket majdan a legkorábbi időtől kezdve tanítsák, oktassák körültekintően, neveljék őket jóságos jellemre és jó erkölcsökre, vezessék el őket az emberiség erényeihez, s így előzzék meg, hogy később kárhoztatandónak viselkedjenek; segítsék őket a bahá'í oktatás keretében. Emígyen tápláltnak majd ezen kedves kicsinyek Isten megismerésének és az Ő szeretetének kútfejéből. Így növekednek majd és bontanak virágot, tanulják meg az igazságosságot és az emberi méltóságot, az eltökéltséget és az erőfeszítésre és kitartásra való hajlandóságot. Így tanulnak majd szívósságot mindenben, azt hogy törekedjenek az előmenetelre, nemes lelkületet és cselekedeteket, erkölcsösséget és tiszta életet. Így lesznek képesek arra, hogy a sikeres végkifejletig vigyék azt, amibe belekezdtek.

Gondolják meg az anyák, hogy a gyermekek nevelésével összefüggő dolgok elsőrendű fontossággal bírnak. tegyenek meg minden tőlük telhetőt, mivel a zsenge és zöld ág még arrafelé nő, amerre szoktatjuk. Ezért hát az anyák neveljék úgy kicsinyeiket, mint ahogy a kertész teszi, aki újonnan kikelt növénykeit gondozza. Nappal és éjszaka törekedjenek arra, hogy gyermekeikben meggyökereztessek a hitet és bizonyosságot, az istenfélelmet, a világok Szellemének szeretetét és minden jó tulajdonságot és képességet. Mikor az anya azt látja, hogy kicsinye helyesen cselekedett, dicsérje meg és örvendeztesse meg gyermek szívét; ha pedig a legcsekélyebb kellemetlen tulajdonság is felbukkan benne, adjon tanácsot neki és mérsékelje őt, hasson az eszére, és ha szükséges, szelíden feddje is meg. A gyermeket azonban sem megütni, sem pedig megszégyeníteni nem szabad, mert ha ütik vagy megszégyenítik, a gyermek jelleme teljesen kifordul magából.

19. Ami a jelenleg uralkodó materialista civilizációt és az isteni civilizációt illeti, mely utóbb az Igazság Házából származó jótétemények egyike lesz, a közöttük lévő különbség a következőképpen érthető tetten: az anyagi civilizáció büntető és megtorló törvények erejével tartja vissza az embereket a bűnözéstől; és, mint tapasztalhatjátok, míg burjánzanak az ilyen jellegű jogszabályok, nem létezik törvény az ember jutalmazására. Európa és Amerika minden városában hatalmas épületeket emeltek a bűnözők fogvatartására.

Az isteni civilizáció azonban úgy neveli a társadalom minden tagját, hogy egy elhanyagolható kisebbség kivételével senki ne vállalja bűncselekmény elkövetését. Hatalmas a különbség tehát az erőszakos és megtorló jellegű bűnmegelőzés és egy olyan nevelés, felvilágosítás és szellemi felemelés között, ahol az emberek a büntetéstől és a bosszútól való félelem nélkül is visszariadnak a bűnözéstől. Magát a bűnelkövetést is nagy szégyennek fogják tartani, olyannak, mely önmagában a legnagyobb büntetés lesz. Az emberi tökéletesedés szerelmesei lesznek, és olyan dolgoknak fogják szentelni életüket, melyek fényt hoznak a világba, és erősítik azon tulajdonságokat, melyek kedvesek Isten Szent Küszöbe előtt.

Nézzétek, mily nagy a különbség az anyagi és az isteni civilizáció között. Az anyagi erőszakkal és büntetéssel próbálja az embereket visszatartani attól, hogy bajt keverjenek, ártsanak a társadalomnak és bűnt kövessenek el. Egy isteni civilizációban azonban az egyént úgy nevelik, hogy a büntetéstől való félelem nélkül is visszariadjon a bűnözéstől, hogy azt magában a legborzasztóbb kíznásnak tartsa, és buzgón és örömmel fogjon hozzá az emberhez méltó, erények elsajátításához, az emberi fejlődés előmozdításához és ahhoz, hogy a fényt terjessze a világban.

20. A bahá'í gyermekek szárnyalják túl a többieket a tudás és a művészetek elsajátításában, mert Isten kegyelmében ringott bölcsőjük.

Amit a többiek egy év alatt tanulnak meg, azt a bahá'í gyermek sajátítsa el egy hónap alatt. 'Abdu'l-Bahá szíve szeretetében azután vágyódik, hogy azt lássa: a bahá'í fiatalok világszerte intellektuális képességeikről ismertek. Nem lehet kérdéses, hogy minden erőfeszítésüket, minden energiájukat és büszkeség-érzetüket a tudományok és művészetek elsajátításának fogják szentelni.

21. Ó, ti, a Tiszta és Mindenható Isten barátai! A minden dolgokban való tisztaság és szentség a megszentelt lélek sajátja, és a béklyóitól megszabadult elme szükséges velejárója. A tökéletesedés csúcs a makulátlanság és magunk minden fogyatékoságtól való megszabadítása. Akkor válik az egyén a Testet öltött Fényt visszaverő tükörré, ha már minden tekintetben megtisztította önmagát.

Az ember életmódjában első legyen a tisztaság, ezt pedig a frissesség, rendszeret és a szellem függetlensége kövesse. Először a patak ágyát kell megtisztítani, s csak azután engedhetjük bele az élővizet. Csak a megtisztult szemek gyönyörködhetnek az Úr szépséges látványában, és érthetik meg e látvány jelentőségét; csak a tiszta érzék lélegezheti be az isteni kegyelem rózsakertjéből szálló illatokat; és csak a makulátlanra csiszolt szív tükrözheti vissza az igazság szépséges arcát.

Ezért, hogy a Szent Íratokban a mennyből alászálló tanács vízhez hasonlíttatik amiképp a Koránban: "És tiszta vizet bocsátunk alá a mennyből" (Korán 25:50), és az Evangéliumban: "Ha valaki nem születik víztől és Lélektől nem mehet be az isten országába." (János 3:5). Emígyen világosodik meg, hogy az Istentől származó Tanítások a mennyei kegyelem káradásai, az isteni malaszt alázáporozó esői, és tisztára mossák az emberi szívet.

Azt értem ezalatt, hogy a tisztaság és szentség, a tisztaság szeretet és kifinomultság az élet minden területén magasabb szintre emeli az embert, és elősegíti belső valóságának fejlődését. Amint ezt a Szent Íratok is világosan kijelentik, a tisztaság szeretete még az anyagi világban is hozzájárul a szellemi felé forduláshoz, és habár a testi tisztaság anyagi dolog, mégis nagy hatással bír a szellemi életre. Olyan ez, mint egy édes énekhang vagy egy szép melódia: bár a hangok pusztán levegőrezgések, melyek a hallóideget érik, és ezek a rezgések szinte véletlenszerűek, melyeket a levegő továbbít, mégis, hogy meg tudják hatni a szívet! Egy

gyönyörűséges dallam szárnyat ad a szellemnek és beleremeg örömeiben a lélek. Összefoglalva: az anyagi értelemben vett tisztaság visszahat az emberi lélekre is.

Figyeljétek meg, mily kedves a tisztaság szeretete Isten szemében, és mennyire hangsúlyozzák ezt a Próféták Szent Könyvei; az Írások megtiltják mindennek az elfogyasztását, vagy használatát, ami tisztátalan. E tiltások némelyike kizárólagos és egyetemes érvényű volt, aki pedig megszegte az isteni törvényt, elborzadt attól az Úr és kiközösítették a hívek. Ilyenek voltak bizonyos dolgok, melyek teljességgel eltiltattak, s ennek megszegését a legborzasztóbb bűnnek tekintették, olyan undorító cselekedetnek, melynek még a nevét is szégyenteljes volt kimondani.

Vannak azonban bizonyos tiltott dolgok, melyek nem okoznak azonnali kárt és igazi természetük is csak fokozatosan mutatkozik meg: ezek is undorítóak, visszataszítóak és szégyenletesek az Úr előtt. Egyetemes tiltás nem mondatik ugyan ki rájuk az Írásban, de elkerülésük fontos a szellemi és testi tisztaság, az egészség megőrzése és a rabságukba való esés elkerülése érdekében.

Ez utóbbiak közé tartozik a dohányzás, mely piszkos, bűdös és visszataszító, gonosz szokás, melynek ártalmassága lassanként mindenki számára nyilvánvalóvá válik. Minden képzett orvos úgy tartja, és a vizsgálatok is ezt bizonyították, hogy egyik összetevője halálos mérreg, és a dohányos fogékony számos betegségre. Ezért mondatott ki világosan, hogy a dohány élvezete ellentétes az egészséggel.

Küldetése kezdetén a Báb kifejezetten megtiltotta a dohányzást, és a barátok mindannyian lemondtak róla. De mivel olyan idők jártak, mikor a színlelés megengedett volt, és mindenki, aki kerülte a dohányzást, zaklatásnak és gyalázkodásnak volt kitéve, sőt még meg is ölhatték, ezért a barátok, hogy ne kürtöljék szét hitüket, néha dohányoztak. Később kinyilatkoztatott a Kitáb-i-Aqdas, s mivel abban a dohányzást nem tiltották el kategorikusan, a barátok nem is hagyták abba. Az Áldott Szépség ugyanakkor mindig kifejezte, milyen rossznak tartja, és bár a korai időkben volt néha oka annak, hogy elszívott egy kis dohányt, később teljességgel lemondott róla, és azon megszentelt lelkek, kik Őt mindenben követték, ugyanúgy cselekedtek.

Úgy értem, hogy Isten szemében a dohányzás rendkívül helytelen, visszataszító és mocskos szokás; és, bár csak lépésről lépésre, de az egészségre is nagyon ártalmas. Hiábavaló pénzköltés és időpocsékolás, és aki beleesik, kiszolgáltatottjává válik egy ártalmas szokásnak.

Ezért hát, azok számára, kik szilárdak a Szövetségben, a dohányzás a józan emberi ész és gyakorlat nevében helytelenített dolog, a róla való lemondás pedig megkönnyebbülést és leli békét hoz az összes embernek. Emellett, aki nem úzi, annak lehelete mindig üde lesz, ujjai nem sárgulnak meg, hajából pedig nem árad majd a dohányfüst utálatos és visszataszító szaga. Abban reménykedem, hogy a barátok ez üzenet kézhezvétele után bármi módon, és talán fokozatosan, de bizonyosan lemondanak majd e kártékony szokásról.

Ami az ópiumot illeti, visszataszító az és átkozott. Isten óvjon bennünket a büntetéstől, melyet használójára kimér. A Legszentebb Könyv (Kitáb-i-Aqdas) világos igéje szerint használata a legerősebben elítéltetik és megtiltatik. A józan

emberi ész szerint az ópiumszívás az őrültség egy formája, a gyakorlat pedig azt bizonyítja, hogy használója teljességgel elvágja magát a teremtés emberi királyságától* . Isten óvjon mindenkit egy ilyen borzasztó cselekedet elkövetésétől, mely az emberi mivolt legbensőbb alapzatát rombolja le, és mely a használót arra kényszeríti, hogy mindörökre számkivetett legyen. Mert az ópium bilincsbe veri a lelket, hogy a rab lelkiismerete megölessék, elméje elboruljon, érzékei pedig eltompuljanak. élőhalottá teszi az embert, kioltja a természetes melegséget. Nincs nagyobb kár annál, mint amit az ópium okoz. Szerencsések azok, kik még a nevét sem ejtették ki soha szájukon; gondoljátok hát el, mily nyomorult az, ki rabja lesz!

Ó, Ti, kiket szeretitek az Istent! A Mindenható Úr ezen korszakában az erőszak és erő használatának, a kényszernek és elnyomásnak minden fajtája elítéltetett. Mindenki számára kötelező azonban, hogy az ópium használatát minden eszközzel megakadályozza, és talán ezáltal az emberi faj megmenekülhet minden járványok e legborzasztóbbikától. Máskülönben jaj és jajgatás a része, ki az Úr által ráért kötelességét nem teljesíti! **

Ó, Isteni Gondviselés! Adj tisztaságot és rendszeretetet Bahá népének mindenben. Add, hogy megszabadulhassanak a tisztátalanságtól és a szenvedélyek rabságától. Óvd meg őket a visszataszító cselekedetek elkövetésétől, oldozd meg kezükön az ördögi szokások bilincseit, hogy tisztán és szabadon, egészségesen és rendben élhessenek, méltóképpen arra, hogy Szent Küszöböd előtt szolgáljanak és Uruk háztartásába számláltassanak. Szabadítsd meg őket e részegítő italok, és a dohányzás szenvedélyétől, óvd és mentsd meg őket az örületet hozó ópiumtól, engeddd, hogy a szentség édes ízeit élvezhessék, hogy mélyen ihassanak a mennyei szeretet titokzatos kelyhéből és megismerhessék, mily mámor egyre közelebb kerülni a Mindenek felett Dicsőséges Birodalmához. Hisz emígyen szólottál: "Mennyi pincédben van, az én szeretetem szomját nem csillapíthatja - hozz nékem, ó, pohárnok, egy kupányit a szellem borából, tele, mint a tenger!"

Ó, ti, kiket szeret az Isten! A gyakorlat is bizonyítja, hogy a dohányzásról, részegítő italokról és ópiumról való lemondás mennyire hozzájárul az egészséghez és életvidámsághoz, az elme élességéhez és fejlődéséhez és a test erősségéhez. Létezik ma egy nép, mely messze elkerüli a dohányzást, részegítő italokat és az ópiumot. Ez a nép, fizikai erejével, bátorságával, egészségével, szépségével és nyájasságával messze a többiek fölé emelkedik. Közülük egy felér tíz másik törzsbe tartozóval, és ez az egész népre úgyszintén igaz. E közösség minden egyes tagja minden tekintetben fölülmúlja a más csoportba tartozókat.

Tegyetek hát hatalmas erőfeszítéseket, hogy az 'Abdu'l-Bahá által mindenek felett magasztalt tisztaság és szentség Bahá népének megkülönböztető jegyévé válják, hogy Isten népe minden dolgokban felülmúlja a többi embert, hogy úgy külsőleg, mint belsőleg jobbnak bizonyuljon a többinél, hogy tisztaság, szeplőtlenség,

* A teremtés négy szintje (ásványi, növényi, állati, emberi) közül a legfelső. (a ford.)

** vö. Korán 39:57

kifinomultság és egészség tekintetében az értők élcsapatának élén haladhasson, és hogy szolgaságtól való szabadságukkal, tudásukkal és önfegyelmükkel legyenek tiszták, szabadok és bölcsék elei.

22. Két útja van a betegség gyógyításának: anyagi és szellemi. Az első orvosi kezelés formájában valósul meg; a második szellemi., emberek által Istennek ajánlott imádság, és az Ő Feléje fordulás. Mindkét módszert ésszerű használni és gyakorolni.

Az anyagi természetű okból támadó betegségeket orvosoknak kell kezelniük sajátos eszközeikkel; a szellemi okból létrejövők pedig szellemi gyógy mód hatására múlnak majd el. Így a megpróbáltatás, félelem és idegesség okozta bajokat sikeresebben gyógyíthatjuk szellemi, mint testi kezeléssel. Ebből adódik, hogy mindkét módszert követni kell, hiszen nem ellentétesek egymással. Ezért hát fogadd el a testi gyógyítást is, mert ez szintén Isten kegyelmének és kegyének gyümölcse, Aki kinyilatkoztatta és megfoghatóvá tette az orvos tudományt, hogy szolgálai e módszerben is részesülhessenek. Ugyanakkor a szellemi kezelésnek is tanúsíts hasonló fontosságot, mert csodálatos eredményeket hoz.

Ha azt szeretnéd tudni, mi az igazi orvosság, mely az embert minden bajból kigyógyítja, és az Isteni Királyság egészségét adja neki, tudd, hogy ez Isten parancsolatai és tanításai. Rájuk figyelj és ne másra.

23. Ó, emberiség szeretője! Megkaptuk leveled, és az egészségről és jólétről mesél, hála légyen érte Istennek. Egy korábbi levélre adott válaszból látjuk, hogy a vonzódás kötelékei fonattak meg közötted és a barátok között.

Az embernek mindenkiben csak azt szabad észrevennie, ami nemes. Ha ezt megvalósítja, az egész emberiségnek barátjává lehet. Ha azonban a hibák felől közelít másokhoz, nagyon nehéz lesz kedvessé válni szemükben.

Krisztus - légyen Néki ajánlott a világ élete - egyszer egy kutya bűzös, undorító hullája mellett ment el, melyről lerohadóban voltak a lábak. Az egyik, aki Mellette volt, így szólt: "Milyen bűdös!" A másik emígyen fintorgott: "Undorító! Fúj!" Rövidre fogva mindenki tódított valamit rajta.

De Krisztus ilyenképpen szólott: "Nézzétek a fogait! Mily ragyogó fehérek!"

A Messiás bűnt elfedő pillantása egy pillanatil sem időzött a hullá visszataszítóóságán. A kutya egyetlen olyan része, mely épen maradt, a foga volt, és Jézus azok csillogását nézte.

Hasonlóképp, ha más emberek felé pillantunk, kötelességünk azt keresni, amiben kitűnnek, és nem azt, hogy miben marasztalhatók el.

Istennek hála, a te célod az emberiség jólétének előmozdítása, és az, hogy segíts a lelkeknek gyarlóságaik leküzdésében. E nagyszerű elhatározás örvendetes gyümölcsöket fog teremni.

24. Kérded, kivétel nélkül minden lélek örök életre jut-e. Tudd meg hát, hogy a halhatatlanság azok része, akikbe Isten a Tőle való élés szellemét belehelte. A többiek mind halottak: ők azok, akikről Jézus az Újszövetségben beszél. Kinek szemét

felnyitotta az Úr, az az emberek lelkét azon mérték szerint fogja mérni, amilyenné a testből való szabadulás után lesznek. Meglátja, mint virulnak az élők Isten udvarában, és miként süllyednek a holtak a kárhozat legmélyebb sötétjébe.

Tudd meg, hogy minden lélek isten természete után alkottatott, és születésekor tiszta és szent. Később azonban különbözőkké válnak, aszerint, hogy milyen erényekkel vagy bűnökkel ékesítették magukat a földi világban. Természete szerint minden teremtett lény fokozatokba vagy osztályokba teremtetett, lévén az egyének tehetsége különböző, mégis mindenki szenten és tisztán születik és csak később rontathatik meg.

Továbbá, bár a lét fokozatai különböznek, mindegyikük jó. Nézd az emberi testet, végtagjait, szemét, fülét, szaglószerjét, ízlelését, kezét, körmeit. Hiába különböznek egymástól, létük korlátain belül mégis mindegyikük része az összefüggő egésznek. Ha az egyik szerv megbetegszik, meg kell gyógyítani, és ha már semmi sem segít, el kell távolítani.

25. Azok a lelkek, melyek most belépnek a mennyei királyságba és örök életet nyernek, bár fizikai értelemben a földön lakoznak, valójában már a mennyei birodalomban szárnyalnak. testük ugyan még az anyagi világban időzik, de lelkük már az űr végtelenjén suhan keresztül. Mert amint a gondolatok szélesednek és megvilágosodnak, elnyerik a szárnyalás képességét és az embert Isten királyságába röpitik.

26. Ó, Isten szolgája! Ne búslakodj a reád szakadt nyomorúság és balsors miatt. Mindezek azért teremtettek az emberek számára, hogy e halandó világot - melyhez igazán kötődik - eltaszíthassa magától. Mikor kemény megpróbáltatásokat és iszonyú nehézségeket tapasztal, természete visszahőköl és az égi birodalom után vágyakozik - azon birodalom után, mely ment mindezekről. Így tesz a bölcs ember is. Soha nem iszik olyan kupából, mely kellemetlen ízt hagy a szájában, hanem a tiszta és friss vizet keresi. Nem ízlel olyan mézet, melybe mérget keverték.

Dicsérd az Istent, hogy megpróbált téged és megtapasztalhattad ezt. Légy türelmes és hálás. Fordítsd orcádat a mennyei királyság felé és törekedj arra, hogy jó tulajdonságokkal ruházd fel magad, hogy megvilágosítsd és elnyerhesd a Királyság és az Úr kegyeit. Törekedj közömbösnek lenni a világ örömei és kényelmei iránt, légy szilárd és állhatatos a Szövetségben és Isten Ügyének terjesztésében.

Emígyen emeltetik fel az ember, ez dicsőségének és megváltásának útja.

27. Kövesd a te Urad útját, és ne szólj olyat, amit fül el nem hallgathat, mert az ilyen beszéd akár a nehéz étel az újszülött gyomrának: bármilyen ízletes, válogatott és laktató is, a csecsszopó meg nem emésztheti. ezért hát, adassék mindenkinek, akinek joga van hozzá, az, mi az ő szabott része.

Nem lehet beszélni mindenről, amit az ember tud, nem lesz minden, amit elmondhat, a helynek és az időnek megfelelő, és nem lehet minden helyénvaló kijelentését olybá tekinteni, mint ami valóban érthető hallgatósága számára. Íme a

tömött bölcsesség, melyet cselekedeteidben követned kell. Ha minden körülmények között a tettek embere kívánsz maradni, meg ne felejtkezz erről. Először állapítsd meg a betegséget, és határozd meg a bajt, majd írd elő az orvosságot: ez az ügyes orvos tökéletes módszere.

28. A Tanító, mikor tanít, teljes lelkében lobogjon, hogy amit mond, lángnyelvként hasson és égesse el az önzés és szenvedély fátylait. Ugyanakkor legyen tökéletesen alázatos és szerény, hogy mások épülhessenek belőle, teljesen önfeláldozó és háttérben maradó, hogy a magasságbeli Kar énekével taníthasson - enélkül semmi haszna nem lesz annak, amit tesz.

29. Ó, Istenem, én Istenem. Tedd, hogy felragyogjon a Téged igazán szeretők homloka és segíts meg őket a biztos diadal angyalai seregeivel. Helyezd lábukat szilárdan a Te egyenes ösvényedre, és időtlen bőséggel nyisd meg előttük áldásaid kapuját; mert ők azzal, mit rájuk ruháztál, a Te ösvényeden munkálkodnak a te Hitedet őrzik. Feléd fordítják gondolataikat, szívüket ajánlják fel szeretetednek, és Néked adják mindenüket Szépséged csodálatában, kedves keresésében.

Ó, Uram! Rendelj nekik bőségesen részt, nagyszerű elégtételt és biztos jutalmat.

Mert bizony Te vagy a Fenntartó, a Segítő, a Nagylelkű, a Mindenben Bővelkedő, a Mindenek felett Adományozó.

30. Aki ezen imát szerényen és buzgón imádkozza, örömet és boldogságot hoz ezen szolgáló szívébe, olyan lesz, mintha arcról találkozna Vele.

Ó a mindenek Felett Dicsőséges!

Ó, Isten, én Istenem! Alázattal és könnyes szemmel nyújtom esdeklő kezem feléd és temetem arcom a porba Küszöbödön, mely magasztosabb, mint a tudók tudása és mindazon dicséret, mely Téged magasztal. Kegyelmed pillantásával tekints le Ajtód előtt álló alázatos és szerény szolgálóra, és merítsd meg őt örök malasztod óceánjában.

Uram! Szegény és alázatos szolgáló ő, a Te rabod és Hozzád esengő, fogoly a te kezében, Hozzád híven imádkozó, benned bízó, könnyes szemű a Te arcod előtt, aki Téged hív és Hozzád esdekel emígyen:

Ó, Uram, én Istenem! Add nekem kegyelmed, hogy szolgálhassak azoknak, akiket szeretsz; erősíts meg engem a Te szolgálatodban; szentséges udvarod díszítsd fel homlokom az irántad való rajongás fényével, és a te dicsőséges Királyságodban való imádkozás lámpásával. Segíts engem, hogy önzetlen lehessen mennyei Kapud előtt és nyújts kezet, hogy szent Közelségedben csak Feléd Fordulhassak. Uram! Adj innom az önzetlenség kelyhéből, ruházz fel köpönyegével, meríts meg óceánjában. Tégy olyanná, mint a por azok ösvényén, kiket szeretsz, és add, hogy felajánlhassam lelkem azért a földért, melyet Utadon a Te választottaid lába megszentelt, ó, Legdicsőbb Dicsőség Ura!

Ezen imával hív Téged szolgád hajnal hasadásakor, éjnek évadján. Teljesítsd be szíve kívánságát, ó, Uram! Világosítsd meg szívét, örvendeztesd meg az ő keblét, erősítsd fényét, hogy szolgálhassa a Te Ügyedet és a Te szolgálóidat.

Te vagy az Adományozó, a Megszánó, a Legnagylelkűbb, a Malaszttal teljes, a Kegyelmes, az Irgalmas.

+ + + + + +

36. Mennyi ideig sodródunk még a szenvedély és hiábavaló vágy szárnyain; meddig fogjuk még napjainkat vadak módjára a tudatlanság és káromlás mélységében morzsolni? Isten szemet adott nekünk, hogy körülnézzünk a világban és megragadhatjuk azt, ami előre fogja lendíteni a civilizációt és az élés művészetét, Füleket kaptunk tőle, hogy meghalljuk és okuljunk a tudósok és filozófusok bölcsességéből, és elkezdjük tökéletesíteni és gyakorolni azokat. Érzékek és képességek adtak meg nekünk, hogy magunkat a közjó szolgálatának szenteljük; hogy mi, akik az élet többi szintje fölött állunk felfogó és észbeli képességekben, minden időben és minden módon, lett légyen az alkalom kicsi vagy nagy, azért dolgozzunk, hogy az egész emberiség a tudás bevehetetlen erősségébe gyűjtethessék. Törekedjünk arra, hogy az emberi boldogság újabb és újabb alapjait vethessük meg és ezt a célt új eszközök beállításával tudjuk szolgálni. Mily nemes és tiszteletreméltó az ember, ha felvállalja hivatását, és mily nyomorult és megvetni való, ha szeméit becsukja a társadalom jóléte előtt és drága éltét saját önző érdekeinek és hasznának hajszolására fecsérli. Az emberé a legfőbb boldogság, hacsak felfedezi Isten jeleit a világban és az emberi lélekben és a magasztos tettek paripáját a civilizáció és igazság útján sarkantyúzza tovább. " Mert, megmutatjuk nekik a Mi jeleinket a világban és magukban egyaránt." (Korán 41:53)

Az ember legalantasabb nyomorúsága ugyanakkor, ha fásult, közönyös, eltompult, és csak állati vágyainak él. Ilyen állapotban a legmélyebb tudatlanságban és vadságban tengődik és alacsonyabbra süllyed, mind az okatlan barmok. "Olyanok ők, mint az állatok, sőt rosszabbak... Mert Isten előtt a legalávalóbb barom a süket, néma, az aki semmit meg nem ért." (Korán 7:18; 8:22).

Erősen fogadjuk meg hát, hogy keresni fogjuk azokat az eszközöket, melyekkel az emberi faj békéjét, jólétét, boldogságát, tudását, kultúráját és szorgalmát erősíthetjük, és emelhetjük méltóságát, értékét és állását. Emígyen, a tiszta szándék és önzetlen munka életadó vizétől szárba szökkenhet az emberi képességek talajában szunnyadó nagyság, kibomolhat a nemes értékek bimbója és kivirágozhat és termést hozhat e mező, mígnem vetekszik majd őseink tudásának rózsakertjével. Akkor válik majd Perzsia szent földje minden tekintetben az emberi tökéletesség középpontjává és tükrözheti vissza a világcivilizáció teljes ragyogását.

Minden tisztelet és dicsőség az isteni bölcsesség Pirkadatának, a Kinyilatkoztatás Hajnalhasadásának (Mohamed) és leszármazottjai szent sorának, mert tökéletes bölcsességének messzeható sugarai és egyetemes tudása által Yathrib (Mekka) és Batha (Medina) vadjai csodálatos módon felemeltettek, és oly rövid idő

alatt oktalanságuk mélységeiből a tudás magaslatára jutottak, a művészetek, ismeretek és az emberi tökéletesedés központjává lettek, a boldogságnak és igazi civilizációnak a világ láthatárán ragyogó csillagaivá.

37. Emlékezzetek: mikor Isten Szellemének (Jézusnak) édes lehelete áradt szét Palesztina és Galilea tájain, a Jordán mentén és Jeruzsálem körül, és az Evangélium gyönyörű melódiai zengtek a megvilágosult fülében, Ázsia, Európa, Afrika, Amerika és Óceánia - mely a Csendes és Indiai óceán szigetei - összes népe tűzimádó és pogány volt és még nem is hallott a Szövetség Napját (Korán 7:171. Yawmi-i-Alast, a Nap, melyen isten Ádám leszármazottjához szólván ezt kérdezte: Nem vagyok-e a ti Uratok? /a-lastu bi Rabbikum/, és azok így válaszoltak: "Bizony, az vagy.") hirdető Isteni Hangról. Csak a zsidók hittek egyedül az egy és igaz Istenben. Miután Jézus kinyilatkoztatta Magát, kristálytisza és életet adó szavai három éven keresztül lehelték az örök életet Palesztina lakóiba, és az isteni kinyilatkoztatáson keresztül megalapított Jézus Törvénye, a gyógyír a beteg világ akkori sebeire. Jézus idején csak néhányan fordították arcukat Isten felé; igazából csak a tizenkét apostol és néhány asszony vált lélekben hívővé, és még az egyik apostol, Júdás az iskarióta is hagyta hitét, és maradtak tizenegyen. Miután Jézus felemelkedett a Dicsőség Birodalmába, ezek léptek elő szellemi kiválóságukkal és tiszta, szent cselekedeteikkel, és indultak el Isten erejéből és a Messiás leheletével, hogy megmentsek a világ népeit. A bálványimádó nemzetek és a zsidók pedig teljes erejükkel táborba szálltak, hogy elfojtsák a Jeruzsálem szent lámpásában fogant isteni tüzet. "De hiába próbálták isten tüzeit szájukkal kioltani, mert Isten úgy kívánta, hogy fénye tökéletesedjék, bármennyire is rettegjenek ettől a hitetlenek." (Korán 9:33). A legborzasztóbb kínzások közepette vetették e szent lelkeket halálra: hentes bárdal vágták darabokra némelyikük tiszta és meg nem rontott testét és égették el őket kemencében, másokat rostélyra feszítve elevenen megégettek. A keresztyének mindezen irtó hadjárat ellenére is tovább hirdették Isten Ügyét, kardot hüvelyéből soha ki nem vontak, senkit soha meg nem ütöttek. És végül Krisztus Hite körbefonta az egész világot, Európában és Amerikában más vallásnak még az írmagja is kiveszett, és m Ázsiában, Afrikában és Óceániában is milliók és milliók élnek a négy evangélium szentélyében.

Íme sziklaszilárd bizonyítékokkal igazoltatott, hogy Isten Hitét ez emberi tökéletesedésen keresztül kell hirdetni, olyan jellemvonásokban, melyek kiválóak és kellemeteseek, ilyen viselkedésben, mely a szellemi felé fordul. Ha egy lélek saját akaratából közelít isten felé, fogadják majd őt az Egység Küszöbén, mert az a lélek mentes lesz a személyes megfontolásoktól, a mohóságtól és az önző érdekektől, és Isten védelme alatt keres menedéket. Az emberek úgy ismerik majd, mint aki megbízható és szavahihető, mértékletes és lelkiismeretes, nemes gondolkodású és ragaszkodó, meg nem rontható és istenfélő. Ily módon tárul fel az Isteni Törvény kinyilatkoztatásának fő célja, mely a halál utáni világban a boldogság, ebben pedig a civilizáció megteremtése és a jellem kiművelése. Akit pedig kard által térítenek, az csak kifelé fog hívőnek mutatkozni, belülről pedig áruló és hitehagyott lesz.

38. Elmondunk most egy történetet mindenki okulására. Arab krónikák mesélik, hogy Mohamed előtti időkben Nu'man, Mundhir, a lakmida fia, egy arab király, aki a Tudattalanság Korában Hirihben (egykori város a mai Dél-Irakban, az Eufrátesztől nem messze, a lakmida királyság székhelye, mely Perzsia vazallusa volt /a ford./ uralkodott, egy nap oly sokszor nézett a boroskupa fenekére, hogy agya elködösödött és józan esze cserbenhagyta. részegen és tudattalanul megparancsolta, hogy két ivócimboráját, közeli szeretett barátját, Mudallid fia Khalidot és Mas'ud-Kaldih fiát, 'Amr-t végezzék ki. Mikor a tivornyát kialudta, hívatta két barátját, és így tudta meg a szörnyű hírt. Szíve megkeseredett, és mivel igen szerette őket és vágyakozott utánuk, két gyönyörű síremléket állíttatott nekik, és elnevezte őket "Vérfoltos"-nak.

Majd barátai emlékére kijelölte az évnél két napját, az egyiket a Gonosz Napjának, a másikat pedig a Megbocsátás Napjának, és kijelentette hogy ezen a két napon minden esztendőben nagy pompával kivonul kíséretével a síremlékekhez, és a kettő közé ül. És bárkire esik is pillantása a Gonosz Napján, azt kivégezteti, de akit a Megbocsátás Napján lát meg, azt elhalmozza ajándékokkal és kiváltságokkal. Elhatározását erős esküvel pecsételte meg, és minden évben meg is tartotta.

Egy napon a Király Mahmud paripáján kilovagolt a síkra vadászni. Hirtelen egy vadszamarat pillantott meg a távolban. Sarkantyúba kapta lovát, hogy utolérje, olyan sebesen vágatott el, hogy elszakadt kíséretől. Sötétedett és a király eltévedt. Egy sátrat vett észre messze kinn a sivatagban, így odalovagolt. A bejáratnál megkérdezte: - "Befogadsz-e egy vándort?" A gazda - Hanzala, Abi-Ghaway-i-Fá'i fia - igennel válaszolt. Aztán a feleségéhez ment és így szólt hozzá: - "A nagyság jeleit látom e férfiú viselkedésében. Bánjál vele a legszívélyesebben és készíts lakomát." A felesége így válaszolt: - "Vágjuk le az anyajuhot, és egy kis lisztem is van, amit ilyen alkalomra tartogattam." Hanzala megfejté a juhot, egy csöbör tejet Nu'man-nak kínált, majd leölte az állatot és étket készített, s barátságossága és kedvessége nyomán Nu'man békében és kényelemben tölthette az éjszakát. Mikor hajnalodott, a király készülődött és így szólt Hanzalához: - "Nagylelkűen viselkedtél, befogadtál és jól tartottál. Nu'man vagyok, Mundhir fia és várni fogom a napot, mikor udvaromba jössz."

Múlt az idő és Tayy földjén éhínség támadt. Hanzala nagy szükségét szenvedett, így felkereste a királyt. Szerencsétlen véletlen folytán éppen a Gonosz Napján érkezett. Nu'man kedve sötétre fordult és korholni kezdte barátját: - "Miért éppen ma kellett hozzám jönnöd? Ez a Gonosz Napja, a harag és fájdalom napja. Mégha egyetlen fiamra, Qabusra esne a pillantásom, ő sem maradhatna életben, és most kérj, amit akarsz."

Hanzala így szólt: - "Nem tudtam a te Gonosz Napodról. Az élet ajándékai az élőknek valók, és mivel nekem ez órán a halál poharából kell igyak, mit kezdjek akár a világ összes tárházának kincseivel?"

"Hiába minden szó." - mondta Nu'man.

Hanzala így szólt: - "Bocsáss el hát akkor, hogy a feleségemhez térhessek, végrendeletet készíthessek, és én visszatérek jövőre ugyanezen a napon."

Nu'man kezest kért tőle, hogy amennyiben nem tér vissza a kitűzött időre, őt nyakazzák le helyette. A kétségbeesett és zavarban lévő Hanzala körülnézett és pillantása a király udvartartásának egyik tagjára, Shayban törzsbeli Qays fia 'Amr fia Sharikra esett. E szókkal fordult hozzá: - "Ó, társam, ó, 'Amr fia! Van-e menekvés a halálból? Ó, minden szenvedők barátja! Ó, a testvértelen testvére! Ó, Nu'man bátyja, légy te a bizonyosság ma az uralkodó előtt! Ősöd Shayban - legyen kegyeltje a Legkönyörületesebbnek . nevére kérek!" De Sharik csak ennyit mondott: - "Ó, bátyám, egy férfi nem játszhat az életére!" Az áldozat nem tudta, hová forduljon. Ekkor előlépett Qarad, Adja, a kalbita fia és magát ajánlotta kezesnek, hogy amennyiben a következő Gonosz Napján nem állítja elő az áldozatot, a király azt tehet vele, amit akar. Ezután Nu'man ötszáz tevét ajándékozott Hanzalának és hazaküldte.

A következő évben a Gonosz Napján, mihelyst megvirradt, Nu'man szokás szerint nagy pompával és fénnel elindult a vét Vérteltos felé. Qaradot is magával vitte, hogy rajta teljesítse be királyi haragját. Az állam oszlopai, a miniszterek könyörögni kezdtek a királynak, kímélné meg Qarad életét napestig, hátha megérkezik addig Hanzala; de a király nem kívánta elvenni jötevője életét, és annak vendégbarátságát úgy kívánta meghálálni, hogy Qaradot öleti meg helyette. Amint a Nap nyugaton a láthatárt érintette, letépték Qarad ruháit és előkészültek a nyakazáshoz. De ebben a pillanatban lóhalálban vágató lovas tűnt fel a távolban. Nu'man megkérdezte a bakót: - "Miért késlekedsz?" A miniszterek így szóltak: - „Talán Hanzala jön." S mikor a lovas közelebb ért, látták, hogy így is van.

Nu'man igen megszorodott: - "Bolond" - mondta - "Egyszer már kicsúsztál a halál karmaiból, és most másodszor is ujjat húzol vele?"

Hanzala pedig így válaszolt. - "Édes a halál mérge az én nyelvemen, ha arra gondolok, hogy ezáltal megtarthatom ígéreteimet."

- "Miért vagy ilyen nemes - kérdezte Nu'man - és miért emeled ily magasra kötelességed és hogy betartsd esküd?" Hanzala így felelt: - "Mert hiszek az egy Istenben és a Könyvekben, melyek alászállottak az égből." "Mi a hited" - kérdezte a király.

- "Jézus szent lehelete keltette életre. Krisztus, isten lelkének ösvényét követem"

- " Hadd lélegezzem én is a Lélek édes illatát!" - parancsolta a király.

És Hanzala előhúzta az istenszeretet kebléből a bizonyosság fehér kezét* , és az Evangélium fényével bevilágította az ő látásukat és az ő bensőjüket. És miután csengő hangon elmondta az Újtestamentum néhány Igéjét, Nu'man és miniszterei

* vö. Korán 27:12, ahol Mózeshez így szól az Úr: - "Tedd kezed kebledbe és az fehéren jön ismét elő.., hogy ez legyen a kilenc jelek egyike a fáraónak és az ő népének.." Úgyszintén Korán 7:105;20:23;26:32. Valamint Exodus 4:6. Lásd továbbá Omar Khayyam: Rubaiyat:

És most, hogy az újév régi vágyakat kelt életre,
A gondolkodó lélek magányba vonul epedve,
Hol Mózes fehér keze kebléből kihúzatik,
És Jézus lelke sóhajt a mai napig.

előtt visszataszítóvá váltak az ő bálványaik és megkeresztelkedtek ők Isten hitében. Majd pedig így szóltak: - "Jaj, és ezerszer jaj, hogy mostanáig nem figyelmeztünk e határtalan kegyelemre és reánk fátyol borult, és megfosztattunk az isteni kegyelem felhőiből záporozó esőtől." A király pedig azon nyomban lebontatta a két síremléket, amit Vértoltosnak hívtak, megbánta az ő zsarnokságát és igazságos rendet teremtett az országban.